

[Den fg. finansminister.]

Det er dog i anledning af hr. Ømanns bemærkninger nødvendigt at fremhæve, at en meget væsentlig del af det materiale, der er fremskaffet, er materiale, der ikke kan være eksakt, men må hvile på et skøn. Ingen har benægtet det. Ingen kan sige i dag, hvad skattheyderne vil komme til at tjene i 1970, og derfor kan heller ingen eksakt sige, hvilke stigninger i skatterne man kan regne med som følge af den eller den udskrivningsprocent. Ej heller kan nogen med fuldstændig sikkerhed udtale sig om de provenutab, der bliver tale om som følge af de mange nye regler for overgang til kildeskat; men at der bliver tale om store provenutab, er ganske givet. Det er altså et skøn på begge områder. Derfor kan man selvfølgelig ikke tage det på den måde, som jeg synes oppositionen har været tilbøjelig til ved at sige: når vi udtaler os om, hvilke indtægter og som følge heraf hvilket større skatteprovenu der bliver, så er tallene sikre; men når vi skal tale om de provenutab, vi får ved overgang til kildeskat, er det noget, der kan anfægtes — så siger man nærmest, at der i virkeligheden ingen beregninger er, og på visse områder nægter man fuldstændig at tage i betragtning det provenutab, der direkte kan afledes af loven.

Jeg må erkende, at da vi skulle begynde på debatten i udvalget, regnede jeg med, at der var én ting, som alle uanset partitilhørsforhold ville lægge til grund, nemlig den kildeskattelov, der blev vedtaget i 1967 i marts måned, simpelt hen fordi det er gældende lov. Men det synes jeg har knebet i oppositionens indstilling. De beregninger, som jeg har nævnt, og som er udført så godt, som man nu er i stand til det, når det må hvile på et skøn, har ført til, som det fremgår af bilag 8 til betænkningen, at den kildeskatteprocent, man skulle nå til, når man medtager såvel provenugevinster som provenutab ved overgangen til kildeskat, skulle være 91,4, og det er motiveret. Derimod mener jeg ganske, at oppositionen mangler motivering for de 82 pct., man foreslår, medmindre oppositionen vil sige: vi ønsker ikke at være med til kompensationer; vi ønsker ikke at hjælpe kommunerne i deres likviditetsvanskeligheder; vi ønsker ikke at gå ind for sociale forbedringer på en række

områder. Hvis man nemlig ville medtage alt det, ville kildeskatteprocenten jo ikke blive 82, men under alle omstændigheder omkring 85, og hvis man yderligere medtager de andre provenutab som følge af overgangen til kildeskat, restancerne, restskatterne, ville man nå op på de 91,4 pct.

Hr. Grünbaum sagde: socialdemokratiet kan under ingen omstændigheder acceptere, at lønmodtagerne skal betale én krone mere i skat som følge af manglende skattebetaling fra de selvstændige. Det er en udtalelse, der er interessant, men den kommer sent. Jeg har fundet en næsten tilsvarende udtalelse. Den står i Folketingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 376 f. n.:

„Der har jo været talt meget om, at kildeskatten skulle kunne virke som et konjunkturpolitisk middel. Det betyder i almindelighed, at man sætter skatten op og gør det hurtigt. Det er noget, der vil ramme lønmodtagerne hurtigere, og vi kan vel sige mere effektivt end andre; det synes vi ikke er rimeligt; vi vil altså interessere os for at yde dem beskyttelse derimod.“

Det var ikke hr. Grünbaum, der fremsatte den udtalelse, og heller ikke nogen anden socialdemokrat; det var mig selv, der gjorde det, og udtalelsen havde et konstruktivt formål, for den indeholdt en opfordring til den daværende finansminister om at gennemføre et kildeskattesystem, der var definitivt. Tilsvarende opfordringer fremkom på samme tidspunkt fra andre nuværende regeringspartier. Hr. Grünbaum kan måske huske, at det radikale venstre stillede forslag om den kumulative kildeskat, som socialdemokratiets ordfører dengang kaldte tumultativ for at være særlig spydig over for forslaget. Det havde ikke nogen interesse dengang, at man skulle have definitiv kildeskat, og der var heller ikke den store interesse for den skepsis, de indvendinger, der fremkom fra hr. Fogeds side på det tidspunkt. Nej, man fastholdt, at vi skulle have det kildeskattesystem, som vi nu har fået, og som vi har et fælles ansvar for — og jeg synes, vi skal fastholde dette ansvar.

Man kan sige til os: ja men når det, der blev sagt dengang om, at man ikke syntes om, at lønmodtagerne skulle rammes af dette system, ikke kan opfyldes, hvorfor lavede man det så ikke om? Det håber jeg